

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 42Cb/46/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212204456
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Šašinková
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2012:1212204456.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Martou Šašinkovou, v právnej veci žalobkyne: P. M. B., nar. XX.XX.XXXX, Q. XX, XXX XX B., zast. JUDr. Annou Janáčovou, advokátkou, Wilsonova 3, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: v 1. rade Groupama Garancia Biztosító Zrt., Október 6. u. 20, Budapešť 1051, Maďarsko, IČO: 01 10 041071, konajúci prostredníctvom pobočky Groupama Garancia poisťovňa a. s., pobočka poisťovne z iného členského štátu Miletičova 21, Bratislava 821 08, IČO: 47 236 060, v 2. rade GSK NONLIFE a. s. "v likvidácii", Miletičova 21, Bratislava 821 08, IČO: 35 862 131, o neúčinnosť právneho úkonu v zmysle - zmluvy o predaji časti podniku, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.

Súd žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 05.03.2012 domáhala vydania rozhodnutiam ktorým by súd určil, že Zmluva o predaji podniku uzatvorená medzi žalovaným v 2. rade ako predávajúcim a žalovaným v 1. rade ako kupujúcim, je voči žalobkyni neúčinná a aby súd zaviazal žalovaných na náhradu trov konania.

Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tou skutočnosťou, že na základe rozsudku Okresného súdu v Bratislave zo dňa 18.04.2011 č. k. 7C 88/2010-96m ktorým bol žalovaný v 2. rade zaviazaný povinnosťou zaplatiť žalobkyni sumu 5.604,14 eur s príslušenstvom, vznikla žalobkyni voči žalovanému v 2. rade pohľadávka v sume 5.604,14 eur. Predmetná vec je vedená na Krajskom súde v Bratislava pod sp. zn. 8Co/219/2011.

Dňa 14.12.2011 došlo medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade (predtým Groupama poisťovňa, a.s.) k uzatvoreniu Zmluvy o predaji podniku s účinnosťou od 04.01.2012, na základe ktorej prešli na žalovaného v 1. rade všetky práva a záväzky a žalovaný v 2. rade získal uskutočneným predajom podniku finančné prostriedky. Po ukončení predaja podniku žalovaný v 2. rade zmenil obchodné meno a vstúpil dňom 04.01.2012 do likvidácie.

Na základe tohto postupu má žalobkyňa za to, že žalovaný v 2. rade ako jej dlžník sa zbavuje majetku, aby nemusel splniť jej pohľadávku, pretože základné imanie môže rozpustiť z dôvodu neexistencie záväzkov a uspokojenie pohľadávky žalobkyne môže byť vážnym spôsobom ohrozené, jednak z dôvodu, že žalovaný v 1. rade ja zahraničný subjekt a na území Slovenskej republiky koná výlučne

prostredníctvom svojej pobočky, ktorá nemá žiadne základné imanie a nemusí tvoriť žiadne fondy podľa zákona o poisťovníctve.

Žalobkyňa má za to, že žalovaný v 2. rade vykazuje všetky znaky toho, že ako dlžník chce podstatne sťažiť veriteľom možnosť dosiahnuť uspokojenie ich pohľadávok a preto sa zbavuje majetku. Žalovaný v 2. rade okrem iného zmenil aj svoje obchodné meno pravdepodobne za účelom sťaženia vymožitelnosti pohľadávok.

Taktiež žalovaný v 1. rade Zmluvou o predaji podniku získal majetkový prospech, nakoľko prebral zamestnancov poisťovne a najmä poisťný kmeň, z ktorého má zabezpečený okamžitý príjem a uhradená kúpna cena je nepomerne nižšia ako náklady na zriadenie novej poisťovne.

Na základe uvedených skutočností žalobkyňa žiada, aby súd v súlade s § 478 Obchodného zákonníka a § 42a Občianskeho zákonníka určil, že Zmluva o predaji podniku uzatvorená medzi žalovaným v 1 rade a žalovaným v 2. rade je voči nej ako veriteľke neúčinná.

Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sa k žalobe žalobkyne vyjadrili v podaniach podaných na súde dňa 02.07.2012 v ktorých zhodne uvádzajú, že žaloba na určenie podľa § 80 písm. c) O,s,p, nemôže byť dôvodná a opodstatnená v prípadoch, kde je možné žalovať o splnenie povinnosti. Naliehaný právny záujem žalobkyne na určení, či tu právny vzťah alebo právo existuje alebo neexistuje je možné preukázať len za predpokladu, že nie je možné domáhať sa priamo žalobou na plnenie a súčasne za predpokladu že právne postavenie žalobcu by bez takéhoto určenie bolo neisté.

Žalovaní majú za to, že žalobkyňa sa v danej veci môže priamo domáhať splnenia povinností vyplývajúcej z právneho vzťahu (Zmluva o právnej pomoci z 10.01.2007 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade), nakoľko Zmluvou o predaji podniku došlo k prevodu všetkým záväzkov žalovaného v 2. rade na žalovaného v 1. rade a teda aj pohľadávka žalobkyne.

Predmetný nárok si žalobkyňa uplatňuje voči žalovanému v 1. rade v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I sp. z. 7C/88/2010, kde bolo rozhodnuté rozsudkom, ktorým bol žalovaný v 2. rade zaviazaný na zaplatenie žalovanej sumy.

Žalovaní ďalej uviedli, že žalobkyňa nepreukázala naliehavosť právneho záujmu na určení neúčinnosti Zmluvy o predaji podniku a neodôvodnila právnu neistotu, ktorá by pre ňu údajne mala vyplývať z neurčenia neúčinnosti zmluvy. Z ustanovení zákona § 476 a nasl. ObZ. ako aj z obsahu Zmluvy o predaji podniku vyplýva, že všetky záväzky, či už hypotetické alebo domnelé týkajúce sa žalovaného v 2. rade prechádzajú na žalovaného v 1. rade a preto žalobkyňa nevzniká v prípade preukázania svojho nároku v konaní 7C/88/2010 nijaká materiálna ujma.

Žalobkyňa nenamietla neplatnosť Zmluvy o predaji podniku, ale len jej neúčinnosť voči žalobcovi z čoho vyplýva, že aj žalobkyňa sama uznala, že zmluva uzatvorená medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade je uzatvorená v súlade so zákonom.

Žalovaní uviedli, že žalovaný v 2. rade je v likvidácii a v prípade, že by došlo k určeniu neúčinnosti Zmluvy o predaji podniku, došlo by k zhoršeniu právneho postavenia žalobkyne voči žalovanému v 2. rade, nakoľko žalovaný v 2. rade by nemal prostriedky na uspokojenie domnelého nároku žalobkyne, ktorý si uplatňuje v konaní pre Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 7C/88/2010.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, žalovaní navrhli, aby súd žalobu zamietol.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie prednesom povereného zástupcu žalovaného v 1. a 2. rade, vylúčením žalobkyne, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov založených v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

Medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade (GSK NONLIFE a. s. "v likvidácii", (od: 04.01.2012), Groupama poisťovňa, a. s., (od: 25.06.2009 do: 24.06.2009) OTP Garancia poisťovňa, a.s., (od: 16.07.2003 do: 01.02.2009.) bola dňa 10.01.2007 uzatvorená Zmluva o právnej pomoci. Na základe uvedenej zmluvy zastupovala žalobkyňa žalovaného v 2. rade v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina a následne v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline. Na základe predmetných rozhodnutí, bolo žalovanému v 2. rade okrem iného priznané právo na zaplatenie trov právneho zastúpenia prvostupňového i odvolacieho konania spolu v sume 5.604,14 eur, ktoré bola neúspešná strana v konaní povinná poukázať na účet právneho zástupcu žalobcu teda na účet žalobkyne v tomto konaní.

Nakoľko k úhrade nedošlo napriek výzve zo strany žalobkyne adresovanej žalovanému v 2. rade podala žalobkyňa na Okresnom súde Bratislava I žalobu o zaplatenie 5.604,14 eur s príslušenstvom voči žalovanému v 2. rade. Okresný súd Bratislava I rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 14.08.2011, ktorým žalobkyňu vyhovel a žalovaného v 2. rade zaviazal na zaplatenie požadovanej sumy. V súčasnosti sa o predmetnej veci koná na Krajskom súde v Bratislave.

Žalobkyňa sa v priebehu tohto konania dozvedela, že žalovaný v 2. rade sa pripravuje na likvidáciu a preto z dôvodu, že by mohlo dôjsť k ohrozeniu výkonu rozhodnutia, podala žalobkyňa na Okresný súd Bratislava I návrh na nariadenie predbežného opatrenia a žiadala, aby súd uložil žalovanému v 2. rade zložiť do súdnej úschovy sumu 8.530,70 eur. Navrhované predbežné opatrenie bolo nariadené, ale rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave 8Co 66/2012-199 zo dňa 20.03.2012 bolo zamietnuté.

Dňa 14.12.2011 bola medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade uzatvorená Zmluva o predaji podniku, na základe ktorej sa kupujúci (žalovaný v 1. rade) zaviazal zaplatiť žalovanému v 2. rade kúpnu cenu a žalovaný v 1. rade prebral podnik spolu so všetkými právami, povinnosťami pohľadávkami, záväzkami zo zmluvných záruk, vadného plnenia a iných sankcií, ktoré vyplývajú zo zmlúv zmluvnou stranou ktorých sa žalovaný v 1. rade stal účinnosťou Zmluvy o predaji podniku.

Dňom účinnosti Zmluvy o predaji podniku 04.01.2012 vstúpil žalovaný v 2. rade do likvidácie.

Súd z výpovede žalobkyne zistil, že žalobkyňa sa v plnom rozsahu pridrižiava písomne podanej žalobe a žiada, aby súd určil, že Zmluva o predaji podniku uzatvorená medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade je voči nej neúčinná.

Žalobkyňa uviedla, že z konania žalovaného v 2. rade a z jeho výročných správ vyplýva, že žalovaný v 2. rade je v dlhodobej zvyšujúcej sa strate, že došlo k zníženiu počtu jeho zamestnancov a žalovaný v 2. rade zmenil 3- krát obchodné meno.

Tým, že žalovaný v 1. rade vytvoril pobočku na Slovensku nie je žalovaný v 1. rade povinný vytvárať rezervné fondy ani vytvoriť základné imanie čím je sťažená vymožitelnosť pohľadávky. Žalovaný v 1. rade prevzal celý podnik, ale neprevzal základné imanie ani rezervné fondy. Tie tvorí materská spoločnosť v Maďarsku. V zahraničí je ťažšia vymožitelnosť pohľadávky a na tom nič nemení fakt, že pobočka sídli na Slovensku.

Rozhodnutím Krajského súdu v Žiline boli žalobkyňu priznané trovy právneho zastúpenia, ktoré si však môže vymáhať účastník konania teda žalovaný v 2. rade, od ktorého jej však neboli vyplatené a preto bola podaná žaloba na Okresný súd Bratislava I, ktorý jej právo na ich vyplatenie priznal.

K ručeniu predávajúceho (žalovaného v 2. rade) za splnenie záväzkov kupujúcim (žalovaný v 1. rade) žalobkyňa uviedla, že pokiaľ keďže je žalovaný v 2. rade v likvidácii a prebieha konanie o neúčinnosti právneho úkonu, nemôže dôjsť k ukončeniu likvidácie. V prípade, že by došlo k určení, že Zmluva o predaji podniku je voči žalobkyňi neúčinná, žalovaný v 2. rade by nemohol dokončiť likvidáciu a musel by žalobkyňu vyplatiť, napríklad aj z kúpnej ceny, ktorú získal predajom podniku.

Žalobkyňa uviedla, že Zmluvu o predaji podniku a v nej dohodnutý prevod práv a povinností nikdy nespochybňovala, ale poukázala na ustanovenie Zmluvy o predaji podniku, kde je medzi stranami dohodnuté, že akékoľvek zmeny a doplnky sa môžu robiť dohodou zmluvných strán, z čoho vyplýva, že strany môžu kedykoľvek dodatkom k Zmluve o predaji podniku vylúčiť predmetnú pohľadávku žalobkyne. Žalobkyňa uviedla, že vie, že si predmetnú pohľadávku môže uplatniť aj voči žalovanému v 1. rade, avšak z dôvodu náročnosti vymožitelnosti práva v zahraničí zvolila takýto postup. Na základe uvedeného žalobkyňa žiada, aby súd jej žalobe vyhovel.

Súd z prednesu povereného zástupcu žalovaného v 1. a 2. rade zistil, že z Preambuly ako aj z čl. 1 Zmluvy o predaji vyplýva, že všetky práva a povinnosti, pohľadávky a záväzky prechádzajú zo žalovaného v 2. rade na žalovaného v 1. rade. V zmluve o predaji podniku sa nenachádza žiadne vylučujúce ustanovenie týkajúce sa nejakých záväzkov. Je tam aj ustanovenie, že prechod sa vzťahuje aj na hypotetické záväzky a pohľadávky do budúcnosti. Z uvedených dôvodov majú žalovaní za to, že žaloba je nedôvodná a žalobkyňa si môže svoju pohľadávku uplatniť na základe § 92 ods. 2 O.s.p. aj voči žalovanému v 1. rade. Zmluvou o predaji podniku žalovaný v 1. rade prevzal celý poistný kmeň a bude pokračovať v poisťovacej činnosti žalovaného v 2. rade. Nakoľko žalovaný v 2. rade už nevykonáva poisťovaciu činnosť muselo dôjsť k zmene obchodného mena a taktiež došlo k zmene z dôvodu, aby nedochádzalo k zámene.

K zhoršeniu vymožitelnosti pohľadávky žalobkyne by došlo len v prípade, pokiaľ by Zmluva o predaji podniku obsahovala záväzky žalobkyne, na ktoré by sa prevod práv a povinností nevzťahoval a v takomto prípade, by bola žaloba o neúčinnosť právneho úkonu dôvodná.

Taktiež, po tom čo došlo rozhodnutím Krajského súdu k zamietnutiu nariadeného predbežného opatrenia, ktorým žalobkyňa žiadala zložiť do súdnej úschovy peňažné prostriedky bolo rozhodnuté o zastavení exekúcie vedenej na Okrasnom súde Bratislava II.

Žalovaný v 1. rade je jednou z najväčších poisťovní v Maďarsku a výška základného imania je nad povinný rámec a týmto imaním disponuje aj pobočka na Slovensku, ktorá je súčasťou žalovaného v 1. rade a preto nie je dôvod obávať sa sťaženia vymožitelnosti pohľadávky žalobkyne. Proces predaja podniku prebehol v súlade so zákonom o poisťovníctve a bol schválený NBS udelením licencie.. Pobočka pôsobiaca na Slovensku má vo svojom vlastníctve priestory v ktorých sídli, má zriadené účty a umiestnený svoj majetok a v prípade existencie exekučného titulu by problém s vymožitelnosťou práva na Slovensku nemal nastať. Žalovaný v 1. rade spĺňa podmienky na zriadenie pobočky v Maďarsku ako aj na Slovensku, nakoľko solventnosť pobočky, resp. zriaďujúceho subjektu skúmala NBS.

K možnosti uzatvorenia dodatku k Zmluve o predaji podniku poverený zástupca uviedol, že takýto dodatok nebol a ani nebude uzatvorený a v prípade, že by k jeho uzatvoreniu došlo, má žalobkyňa právo na podanie žaloby v zmysle ust. § 478 ObZ.

Žalobkyňa neuviedla jediný dôvod, ktorý by preukazoval, že v danej veci došlo k zhoršeniu vymožitelnosti a preto žalovaní považujú predmetnú žalobu za nedôvodnú a žiadajú, aby ju súd zamietol.

Podľa § 476 ods. 1 ObZ., zmluvou o predaji podniku sa predávajúci zaväzuje previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku, a kupujúci sa zaväzuje prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu.

Podľa § 477 ods. 1, 2 a 3 OBZ., na kupujúceho prechádzajú všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje.

Prechod pohľadávok sa inak spravuje ustanoveniami o postúpení pohľadávok.

Na prechod záväzku sa nevyžaduje súhlas veriteľa, predávajúci však ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim.

Podľa § 478 ods. 1 OBZ., ak sa predajom podniku nepochybne zhorší vymožitelnosť pohľadávky veriteľa, môže sa veriteľ domáhať podaním odporu na súde do 60 dní odo dňa, keď sa dozvedel o predaji podniku, najneskôr však do šiestich mesiacov odo dňa, keď bol predaj zapísaný do obchodného registra (§ 488 ods. 1), aby súd určil, že voči nemu je prevod záväzku predávajúceho na kupujúceho neúčinný.

Podľa § 488 ods. 2 ObZ., právnická osoba, ktorá predala podnik tvoriaci jej imanie, môže ukončiť svoju likvidáciu a byť vymazaná z obchodného registra až po uplynutí jedného roka po tomto predaji, ak sa v tejto dobe nezačalo súdne konanie podľa § 478, alebo neskôr, keď sa zabezpečili alebo uspokojili nároky, ktoré boli v tomto konaní úspešne uplatnené.

Podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, Veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

Podľa § 92 ods. 2 O.s.p. ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže navrhovateľ alebo ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené, alebo na koho prešli, navrhnúť, aby do konania na miesto doterajšieho účastníka vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Na základe vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná a preto ju v celom rozsahu zamietol.

Súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že rozhodnutím Okresného súdu v Žiline sp. zn. 11C/b/106/2007 právoplatným dňa 15.09.2009 v spojení s Krajským súdom v Žiline sp. zn. 13Cob/311/2008 zo dňa 17.06.2009 vznikla žalobkyňi pohľadávka voči žalovanému v 2. rade z titulu Zmluvy o právnej pomoci uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade, v ktorej sa žalovaný v 2. rade zaviazal zaplatiť žalobkyňi zmluvnú odmenu ako aj tarifnú odmenu. Nárok žalobkyne na zaplatenie dohodnutej odmeny nebol zo strany žalovaného v 2. rade uspokojený.

Súd mal za preukázané, že medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade došlo k platnému uzatvoreniu Zmluvy o prevode podniku na základe ktorej prešli na žalovaného v 1. rade ako kupujúceho všetky práva a povinnosti žalovaného v 2. rade ako predávajúceho.

Žalobkyňa splnila zákonnú subjektívnu ako aj objektívnu lehotu na podanie odporu na súde v zmysle ust. § 478 ods. 1 Obchodného zákonníka a podala odpor na súde.

Podmienkou na úspešné podanie odporu v súlade s § 478 ods. 1 ObZ. je preukázanie, že predajom podniku dlžníka (žalovaného v 2. rade) dôjde k nepochybnému zhoršeniu vymožitelnosti pohľadávky veriteľa (žalobkyne). Z uvedeného vyplýva, že dôkazné bremeno o zhoršení vymožitelnosti pohľadávky znáša žalobkyňa. Právne relevantným je objektívny dôsledok, ktorým je zhoršenie vymožitelnosti pohľadávky pričom vymožitelnosť pohľadávky je potrebné chápať ako možnosť jej ekonomického uspokojenia a nielen súdneho vymáhania.

Právna ochrana je v súlade s § 478 ods. 1 ObZ. poskytnutá splatným ako aj nesplatným pohľadávkam.

Súd má za to, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, nakoľko dostatočne nepreukázala, že by predajom podniku došlo k zhoršeniu vymožitelnosti jej pohľadávky. Žalobkyňa poukázala len na zlú vymožitelnosť práva na Slovensku ako aj fakt, že žalovaný v 1. rade ako subjekt na ktorý prešli práva a povinnosti žalovaného v 2. rade je zahraničnou právnickou osobou, na základe čoho bude prípadné vymáhanie pohľadávky ešte zložitejšie. Poukázala aj na skutočnosť, že žalovaný v 2. rade po uzatvorení Zmluvy o predaji podniku vstúpil do likvidácie, čím chce ako dlžník podstatne sťažiť veriteľom možnosť dosiahnuť uspokojenie ich pohľadávok a marí ich uspokojenie aj tým, že prevodom práv a povinností môže vstúpiť do likvidácie a tak bez uspokojenie veriteľov rozpustiť celé základné imanie vrátane rezerv, ktoré musel mať podľa zákona vytvorené.

Z ustanovenia § 477 ods. 1 a 3 ObZ. vyplýva, že zmluvou o predaji podniku dochádza k prechodu všetkých práv a záväzkov na ktoré sa predaj vzťahuje na kupujúceho s tým, že súhlas veriteľa nie je potrebný avšak predávajúci ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim.

Taktiež z ustanovenia článku II. bodu 2.1. Zmluvy o predaji podniku vyplýva, že predávajúci zmluvou o predaji podniku prevádza na kupujúceho celý svoj podnik a kupujúci celý podnik preberá a nadobúda vlastnícke právo k podniku.

V článku I bod 1.1. písm. d) Zmluvy o predaji podniku je špecifikovaný pojem podnik v tom zmysle, že jeho súčasťou sú práva a povinnosti, pohľadávky a záväzky, ktoré vznikli alebo v budúcnosti vzniknú a ktoré súvisia s týmto podnikom, nezávisle od toho či sú uvedené v zmluve, resp. v prílohe 1,2 a 3 k zmluve nezávisle od toho, či ich predávajúci eviduje alebo nie; všetky veci/položky uvedené v ustanovení čl. I bod 1.1 sa Ďalej uvádzajú ako „Podnik“

Z uvedeného je zrejmé, že v prípade, že dôjde po ukončení likvidácie k výmazu žalovaného v 2. rade z Obchodného registra, žalobkyňa bude naďalej oprávnená uplatniť si svoju pohľadávku, ktorú mala voči žalovanému v 2. rade aj u žalovaného v 1. rade na ktorého prešli všetky práva a povinnosti žalovaného v 2. rade na základe Zmluvy o predaji podniku.

Na záver súd uvádza, že konanie žalovaného v 2. rade po tom čo bola uzatvorená Zmluva o predaji podniku spočívajúce v jeho vstupe do likvidácie nie je možné považovať za konanie účelom ktorého by bolo zmarenie vymožitelnosti pohľadávky žalobkyne napriek tomu, že likvidácia spoločnosti je proces smerujúci k jej zániku, nakoľko v uvedenom prípade došlo ešte pred začatím likvidácie spoločnosti k prevodu všetkých práv a povinností žalovaného v 2. rade teda aj pohľadávky žalobkyne na kupujúceho, teda žalovaného v 1. rade a z takého to postupu žalovaného v 2. rade nevyplýva automaticky nevymožitelnosť pohľadávky. Skutočnosť, že si žalobkyňa bude pravdepodobne musieť uplatniť svoju pohľadávku od žalovaného v 1. rade, ktorý je zahraničnou právnickou osobou nie je možné považovať za sťaženie vymožitelnosti pohľadávky takým spôsobom, že by bolo nevyhnuté určiť neúčinnosť zmluvy o predaji podniku voči žalobkyne. Ako už bolo uvedené, sťaženie vymožitelnosti je potrebné chápať ako sťaženie možnosti ekonomického uspokojenia pohľadávky nielen jej súdneho vymáhania a nakoľko ide o fungujúci subjekt, ktorý je povinný vytvárať značné základné imanie, ktorým disponuje aj pobočka v Slovenskej republike, ktorá riadne vykonáva činnosť poisťovne, existuje značný predpoklad že v prípade výkonu rozhodnutia bude mať povinný subjekt dostatočné finančné prostriedky na uspokojenie oprávneného (žalobkyne).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia a žalobu žalobkyne v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade mali vo veci plný úspech. Nakoľko im však v konaní žiadne trovy nevznikli ani im zo spisu nevyplývali, súd im ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava II, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.